

^a Cantacuz. l.
4. cap. 37.

^b Phranzes lib.
3. Chronici cap.
19.

nendorumque auctoritatem ipsis Imperatoribus contra Canones dederint. Testis est Cantacuzenus ^a ubi de Philothei electione hæc ait: *Divina S. Spiritus gratia invocata, tres in Patriarcham eligunt, Philotheum Heracleæ, Macarium Philadelphie Episcopos, & privatum adhuc Nicolaum Cabasilam: electorumque nomina Imperatori scripta mittunt, qui Philotheum maluit: & is non diu post, legitimis omnibus servatis, Patriarcha consecratus, Ecclesiam aliquamdiu administravit.* Fufius idem docet Phranzes ^b ritum instituendi Patriarchæ sic accuratè describens: *Erat munus & consuetudo Christianorum Imperatorum, ut electo Patriarchæ pedum seu virgam pastorem auream, lapillis & margaritis distinctam, & electum equum de regio stabulo, sella & phaleris regificè & sumptuosè ornatum, albo & aureo stratorio tectum donarent. Et Patriarcha illi insidens, è palatio, toto procerum collegio stipante, cum faustis acclamationibus in Patriarchium revertebatur, atque ab Episcopis pro lege & more consecratur. Hoc modo è manibus Imperatoris futurus Patriarcha pedum accipiebat, sedente eo super solio regio, & tota procerum corona nudatis capitibus circumstante, magnus Protopapas Palatii benedictionem pronuntiabat, deinde parvam. Et magnus Domesticus psallebat illud: Ubi enim Regis præsentia, & quæ sequuntur. Deinde, Gloria, & Lampadarius ex altero choro: Et nunc & semper, &c. Item, Rex cælorum, &c. Finito autem tropario, Imperator surgens habet in manu dextera pedum. Accedit autem candidatus, cuius unum latus Cæsar, alterum Heracleæ Metropoli tegit. Corpus tertium omnibus inclinatur: deinde ad Imperatorem accedit, & consueta adoratione illum prosequitur. Imperator paulum attollens pedum ait: SANCTA TRINITAS, QUÆ MIHI IMPERIUM DONAVIT, TE IN PATRIARCHAM NOVÆ ROMÆ DELIGIT. Atque ita de manibus Imperatoris Patriarcha potestatem sumebat, eique gratias agebat. Deinde Chori psallebant. AD MULTOS ANNOS DOMINE, idque tertio, & illud ANO. ΔΡΣΙΣ, hoc est, dicet. Eadem ratione Imperatores Græci talem in Metropolitibus sedibusque Episcopalibus instituendis auctoritatem usurparunt, ut plures Ecclesiasticas Provincias in unius Præsidis civili Diœcesi constituerint: idque ex mox referenda Constantinopolitanæ sedis Notitia patebit. Ut quæpiam à primis sæculis ad nos transmissa esset, summopere optaremus: sed cum omnes his temporibus descriptæ longa annorum serie vetustateque perierint, id nobis superest, ut eam ex Conciliis, antiquis Patribus, authoribusque Historiæ Ecclesiasticæ conficiamus. Non parum tamen juvabit Notitia Græca manu scripta, quam ex regia Bibliotheca habuimus, cuius antiquitas tanto facilius dignoscitur, quod apud eam omnia antiqua nomina, & vix ulla nova quæ in alia Leoni tributa apud Leunclavium sunt, inveniantur. Unum penè aut alterum in ea desiderari videtur, ut à mendis quæ amanuensium incuria in eam irrepsissent purgetur, & quæ post sex prima sæcula Episcopales sedes institutæ sunt designentur. At defectus illos suppletes, errores ex antiquioribus Geographis, scriptoribusque corrigemus, & quæ sedes primis sæculis essent, ex prædictis Ecclesiæ monumentis indicabimus. Sed prius haud omitendum arbitramur longè diversos Ecclesiam & Imperatores Provinciis limites assignasse, imo Ecclesiam quos statuerat, postea, ut institutis novis Metropolitibus Suffraganeos tribueret, mutasse. Hinc fit, ut sæpius in primis Conciliis eadem sedes Episcopales ex una Provincia recenseantur, quæ in posterioribus alteri tribuuntur. Unde nec mirum esse debet, si dicta Notitia Græca in multis à Conciliis quoad Provincias discrepet, cum & ipsa Concilia inter se in hoc diversa sint. Unum nobis in tanta diversitate agendum superesse videtur, ut in enumerandis Episcopatibus ordinem Provinciarum Notitiæ sequamur, & de his in quibus Concilia differunt Lectorem moneamus.*